



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vitis Aqvilonia seu Vitæ Sanctorvm Qvi Scandinaviam
Magnam Arctoi Orbis Peninsvlam Ac præsertim Regna
Gothorum Sueonumq[ue] olim rebus gestis illustrarunt**

Vastovius, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.XXIII.

Odincarus iunior Episcopus. C.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38534

ODINCARVS IVNIOR EPISCOPVS FLORVIT ANNO CHRISTI 1000.

STLVESTRO II. Pontifice.

OTTONE III. Imperatore.

ERICO Victtorio R.



ODINCARVS Iunior ab aliis cognominatus Albus Tockonis Vinlandensis Ducis filius, Canuti Regis Daniae ex sorore nepos, ab Adalago Archiepiscopo Bremen. baptizatus, ab eoque nomen sortitus, per eundem Bremensi Scholae traditus, in litterarum ac pietatis studio supra commilitones

Odincarus illustri genere ortus.

profecit. Cum deinde adoleuisset, à Canuto Rege in Angliam grauiorū studiorum causa perductus, inde sapientis seu Philosophi nomen retulit. Et cum politico statu relicto ad Ecclesiasticum animum sapienter applicuisset, atque animas errore gentilitatis perditas ad Veri Dei agnitionem perducendi desiderio flagraret, à Libentio I. Archiepiscopo ordinatus Episcopus, Sueoniam, Scaniam, Sielandiam, & Noruegiam verbi Dei praedicatione illustrauit.

In Angliā grauioribus studiis dat operam.

Odincaro Seniori consanguineo, quo prius fuerat vsus Magistro & doctore, neque litterarum peritia, neque vitae sanctitate, neq; zelo cessit animarum; sed multos ipse quoque pro Christo in Suediam & Noruegiam nauigans, exantlauit labores, ut eundem populum ad Christi religionem perduceret, vel iam illa imbutum dicendo solidaret.

Episcopus ordinatur.

Ripensem Ecclesiam suo dotauit patrimonio, tertia videlicet parte Eparchiae Vinlandensis. Et licet vir tantarum esset opum, mirae tamen fuit continentiae: ex cuius vel vnico virtutis exemplo licebit coniecturam facere de reliquis. Solenne illi quippe fuit omni quadagesimali tempore alternis diebus, spontaneis corpus subiicere flagris, iisque non propria quae blandior esse solet, verum aliena manu quae acrius cutem afficit (Presbytero cuidam id muneris demandauerat) inflictis, sicque piis operibus perquam addictus illustri vita ac sanctae conuersationis exemplo multos Ecclesiae aggregauit fideles, Deoque & hominibus fuit acceptus. Tandem senio fractus à vita cessit die, qui Christo rediuiuo est sacer, anno reparatae salutis Millesimo quadagesimo secundo, cuius obitus praescius, rerum suarum dispositioni supremae voluntatis testatione consuluit Bremae sepultus.

Seniori Odincaro dotibus animi non inferior.

Ripensem Ecclesiam patrimonio suo dotat.

Mirae abstinentiae vir.

Corpus suum cum Apostolo in seruitutem redigit.

Praescius mortui obiit.

De eo Adamus Brem. lib. 2. cap. 26. 27. 34. & 46. Abbas Stad. pag. 117. Saxo Gram. lib. 10. Crantz. in sua Metrop. lib. 3. cap. 38. & 43. lib. 4. cap. 11. & 27. qui obuisse eum affirmat anno Christi 1043.

GOTE.